

[Inger Stilling Pedersen]

de siger: ja men selvfølgelig får I lov at komme med.

Når man ser på det religiøse, vil det så sige, at folkekirken f.eks. ikke kan komme ind, men skal etablere sin egen sender, eller er det gurerne, der ikke må komme ind, eller hvor meget skal det dreje sig om?

Der kan ligge noget i dette at sige: vi vil ikke have den påvirkning, der kan være uheldig. Jeg finder, det er særdeles nødvendigt, hvis ikke vi skal diskriminere store dele af befolkningen, at vi får en klar fornemmelse af, hvad det drejer sig om, og derfor må vi stemme imod dette ændringsforslag.

Poulsgaard (FP):

Alle meningsmålingerne viser jo ganske klart, at der er et stort, stort flertal for fri reklamefinansieret radio og fjernsyn i befolkningen. Det er der ikke herinde, og så har man lavet alle mulige krumspring. Så kom ministeren med lovforslaget, som absolut ikke var godt efter vor mening, men trods alt et lille skridt i den rigtige retning, og nu står vi så med en masse ændringsforslag.

Jeg beder de borgerlige ordførere lægge mærke til, hvad hr. Tinning sagde: ud fra vores synspunkter er det godt. Så er det altså ud fra vores synspunkter noget møg, og derfor vil vi selvfølgelig stemme imod samtlige ændringsforslag. Vi vil nok ende med at stemme for lovforslaget, når vi kommer så langt.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Det vil nu være klart for de mange opmærksomme tilhørere til denne debat, at der er foregået intense forhandlinger i kulturudvalget, som har resulteret i et relativt bredt forlig om mange af disse ændringsforslag, som vi om et øjeblik skal stemme om.

Hr. Tinning mente, at det var alle de store problemer, der var blevet skubbet til side, og detaljerne havde man så kunnet enes om. Noget er der jo om det. Selvfølgelig er finansieringsspørgsmålet stadig væk uløst.

Til gengæld kan jeg sige til hr. Tinning, at det bestemt er regeringens agt at føre realitetsforhandlinger om TV 2 med den hensigt at få dem afsluttet inden 1. februar 1986.

Jeg vil dog sige til hr. Tinning, at han jo ikke skal overse, at vi dog trods alt har fået

bred enighed om hele strukturen i den permanente lovgivning. Vi er nu i stand til at få oprettet disse lokale organer og få hele maskineriet sat i gang. Og det er jo noget af det, der kræver længst tid, så der skulle være håb om, at ordningen kunne komme pænt i gang pr. 1. april 1986, hvor forsøgsordningen udløber.

Jeg skal kun beskæftige mig med ganske få af ændringsforslagene, da der som bekendt er flertal for de fleste.

I ændringsforslag nr. 9, som bl.a. fru Inger Stilling Pedersen beskæftigede sig med, om forbud mod sendetid til politiske partier og religiøse bevægelser, er det da klart at vi har et definitionsspørgsmål. Politiske partier er vel et ret entydigt begreb. Men hvad med organisationer, der måtte reklamere for politiske partier? Det er der ingen hindringer for. Og hvad menes der egentlig med »religiøse bevægelser«? Også dette spørgsmål er uafklaret. Det er ganske rigtigt, at kulturministeriet ikke har haft mulighed for at besvare spørgsmålet med det tidspres, der har været, men jeg er ikke enig i hr. Tinnings konklusion, at så var det jo heller ikke noget problem – jeg vil sige: så begynder problemerne, hr. Tinning.

Ikke desto mindre, som også fru Inger Stilling Pedersen lagde vægt på, er det jo således, at det fremgår af betænkningen, at dette spørgsmål skal tages op i forbindelse med finansieringsspørgsmålet, og vi må da håbe, at vi til den tid alle sammen er en hel del klogere i retning af, at vi ved nogenlunde, hvad det er, vi forbyder.

Det kan selvfølgelig se underligt ud, at vi nu i bred enighed piller reklamefinansieringsmuligheden ud af dette lovforslag, men de opmærksomme tilhørere vil jo have hørt, at det skyldes, at dette spørgsmål tages op inden den 1. februar 1986.

Med hensyn til det centrale nævns opgaver må jeg sige, at jeg beklager, at der tilsyneladende er et flertal, der vil pålægge dette centrale nævn nogle nye opgaver, ikke fordi jeg tror, at de ikke kan bestille noget i nævnet, men simpelt hen fordi spørgsmål om vurdering af lokale behov for sendetilladelser og bredde i medieudbuddet i det lokale område vel bedst kan afgøres af lokale myndigheder.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):